

MISSA D'ONZE

Núm 161

agost-setembre 2024

En la missa d'onze del dia 22 de setembre, fem memòria de la nostra germana **Vicenta Sidro Cazador** que morí el dimarts 13 d'agost. El dia 29, del nostre germà **Vicent Martínez Santamaria**.

CANVI DE RECTOR A SANTA MARIA

El 14 de setembre se n'acomiadava Mn. Miguel Simon Ferrandis; i el diumenge 22 acollíem el nou responsable, Mn. Joaquim Muñoz Llanes, vicari de Santa Maria uns anys, que ara era rector de la parròquia del Carme de la ciutat.

COLÒNIA I CAMPAMENT AMUNT 2024

Es va celebrar del 4 al 13 de juliol a l'alberg La font lluny de La Pobla de Benifassà i els grups de secundària van fer ruta per la Tinença. Van assistir-hi 76 infants de primària i 97 de secundària i batxillerat atesos per 56 monitors i personal de servei. La valoració, tant de la colònia com del campament, és molt positiva. Agraïm als monitors i personal al servei de la colònia la seua magnífica tasca.

ESPLAI 2024-2025

L'esplai començarà el dissabte 26 d'octubre. S'ha previst, com en anys anteriors, una eixida al mes i dos acampades de cap de setmana per Nadal i Pasqua.

REFLEXIÓ DESPRÉS DE MISSA

Podríem parlar, el darrer diumenge del mes, dia 29 de setembre, de la nostra missa d'Onze i mirar de millorar-ne des d'ara la celebració. Els pròxims mesos podríem presentar, a la reflexió, la pregària els salms i els càntics de les laudes dels diumenges.

REVISTA PENTECOSTA

A finals de setembre disposem de dos nous números de la revista PENTECOSTA: el 102 amb una selecció dels textos i la música de les laudes dominicals, amb unes bones catequesis de Joan Pau II; i el 127, amb el títol 'cinquanta anys darrere una utopia' que aplega diversos comentaris sobre les experiències que hem dut a terme, des de començaments dels anys 70 del segle passat, fins ara. Creem que pot ser d'interès com a testimoni d'un esforç sostingut per conformar una comunitat de fe ara i ací.

CATEQUESI

Començarà la matriculació el 24 de setembre. Les sessions es seguiran fent diumenge a les 10 del matí.

SAMBORI DE CARITAS

Hi ha 53 infants preinscrits. Els voluntaris tindran una primera reunió el 23 de setembre per organitzar els grups possibles. Reprèn les classes el mes d'octubre. Faran falta voluntaris. Vos hi convidem.

COR PENTECOSTA

Han començat els assajos el divendres 6 de setembre. Farà un concert el dissabte 5 d'octubre per a les festes de Sant Francesc i cantarà la missa del dia 4. Participarà també en l'Aplec de Corals el diumenge 20 d'octubre.

HONOR PENTECOSTA 2024

El 6 de desembre, dia de la Constitució, serà la concessió de l'Honor Pentecosta 2024 al Seminari del Poble de Déu, una congregació religiosa, activa durant quaranta anys en les nostres terres.

El problema ecològic (II)

El problema al qual ens enfrontem és que els homes podem destruir la vida en el nostre planeta. Hui tenim la capacitat per a fer-ho, i, tal com hem orientat la nostra vida i la nostra organització social, no és cap exageració dir que estem en camí de fer-ho. És un perill ben real que hauríem de fer-nos, molt més que no som, conscients de quina és la nostra responsabilitat: modificar d'arrel la nostra manera d'organitzar la vida social i el nostre estil de vida, orientant-los en una altra direcció.

Leonardo Boff ho planteja així: 'Només una mentalitat ecològica que eduque l'home per conviure en un clima de tendresa i afecte amb tots els altres ... en una immensa comunitat terrenal i còsmica, podrà garantir un futur esperançador per a la vida humana i per a la mateixa Terra ... es tracta que tots ajuden a preservar la Terra. A salvaguardar la creació en un clima de justícia i de pau, a alleujar el dolor dels qui pateixen i a facilitar el compliment de la missió de l'home, que no és cap altra que no siga la de ser l'àngel de la guarda de la Terra i de tots els seus habitants'. La qüestió de vida o mort que ens turmentarà durant el segle XXI serà probablement esta: 'Quina classe de societat cal inventar on puguem viure-hi tots, inclosa la mateixa natura?'. O modifiquem les nostres pautes de comportament en relació amb la natura o anem drets cap al desastre' (*De l'iceberg a l'arca de Noè*, Sal terrae, Santander 2003, pàg. 71-117).

A més a més, tenim un problema afegit; encara que és cert que, a poc a poc, ha anat creixent la consciència ecològica, tenim moltes dificultats per a comprendre de veritat el problema a què ens enfrontem (problema que hem creat) i allò que implica afrontar-los humanament i responsablement. Sobretot les dificultats que representa l'estil de vida que predomina en el nostre món com el desitjable (el dels països rics) i les que genera un sistema social que s'ha globalitzat i que orienta la vida social en un sentit destructiu i que fa que ens acabem d'adonar-nos-en.

El jesuïta valencià González Faus ho descriu així amb lucidesa: 'Crec que la gran dificultat del problema és que vivim una cultura de la satisfacció immediata i de pèrdua de la memòria. I l'amenaça ecològica és una qüestió de terminis llargs. D'altra banda, si no som massa solidaris amb els homes de hui, com podem ser-ho amb els de demà? ... I això ens permet témer també que no hi ha hui en el gènere humà voluntat de salvar esta terra, com tampoc no n'hi ha per fer realitat la justícia i l'eliminació de la misèria. En els dos casos ens enganyem amb dolços eslògans: parlem de 'crear riquesa' per a acabar amb la pobresa i oblidem allò que, a l'hora concreta de produir, sabem molt bé que el nostre sistema econòmic només és capaç de crear riquesa concentrant-la més en lloc de repartir-la millor. Igualment hem llançat l'eslògan del 'desenvolupament sostenible'. Però el desplegament sostenible no té res a veure amb un creixement econòmic continu encara més lent: l'anomenat 'producte fotosintètic neutre' del planeta marca els límits de tota l'energia que pot donar la terra; i el nostre creixement tendeix a superar-lo. Tanmateix nosaltres ens emparem en aquest eslògan del desplegament sostenible per seguir creixent sense parar, i oblidem que els països rics hauríem de decreïxer perquè, si tot el món creixia fins als nostres nivells, el planeta s'afonava. Però això no ens importa gens. O, potser millor, continuem presos d'un sistema que fa que això no pugui importar-nos gens'.

Precisament en això posa l'accent la DSE, en referir-se al problema ecològic: en l'orientació que hem donat a la nostra vida en el món. Però, per a entendre-ho millor, necessitem partir del paper i la responsabilitat que la fe de l'església atorga a l'home en el conjunt de la creació, que podríem resumir així: 'La consciència de ser criatura hauria d'incloure en l'home un respecte religiós envers el conjunt de la creació. L'home, imatge de Déu, a qui en *Gènesi* 1, 28 Déu encomana el destí de les coses creades, no és de cap manera el senyor arrogant i despòtic, n'és només l'intendent i gerent, l'administrador i tutor.